

ת"פ 5506/04/12 - מדינת ישראל נגד דפנה גולן

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו
ת"פ 5506-04-12 מדינת ישראל נ' גולן

בפני בעניין:	כבוד הסגנית נשיאה הדס יהלום מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד רונן
נגד	המאשימה
דפנה גולן ע"י ב"כ עו"ד גולן	הנאשמת

גזר דין

1. כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום לפיו הואשמה בהעסקת עובדת זרה בביתה, במשך שמונה חודשים, ללא היתר העסקה כדין וללא עריכת ביטוח רפואי.
מדובר בעבירה על הוראות סעיפים 2 (א) (1) (2), 1 ד ו- 2 (ב) (3) לחוק עובדים זרים תשנ"א - 1991.
2. ביום 2/3/15 ניתנה הכרעת דין המרשיעה את הנאשמת בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום.
3. הנאשמת עתרה בבקשה להורות על ביטול ההרשעה.
בקשתה נדחתה בהחלטה מיום 23/8/15.
4. הצדדים טענו לעונש בכתב.
לאחר עיון בטענות הצדדים, להלן גזר הדין.
5. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין שעניינו הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, העקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה, היינו **"יחס הולם ומידתי בין חומרת העבירה ומידת האשם לבין סוג ומידת העונש המוטל"** (סעיף 40ב לחוק העונשין).
6. בהתאם להוראות סעיף 40ג לחוק העונשין - גזירת עונשו של נאשם שהורשע בדין נעשית בשני שלבים:

בשלב הראשון - יש לקבוע מתחם ענישה הולם למעשה העבירה, בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות:

"בערך חברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה" (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין).

בשלב השני - יש לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה ההולם, תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, לרבות נסיבותיו האישיות של הנאשם, נטילת אחריות, שיתוף פעולה עם רשויות האכיפה, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, עברו הפלילי של הנאשם ועוד.

סעיף 40 יג(א) לחוק העונשין קובע:

"הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40 (א) לאירוע כולו, ויגזר עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע".

7. הערך המוגן בענייננו נגזר מתכליתו של חוק עובדים זרים והוא להבטיח תנאי העסקה ראויים והוגנים לעובדים הזרים. לעניין זה יש לזכור כי המדובר בקבוצת עובדים מהחלשות בשוק, כאשר בשל מוצאם מארץ זרה, לא אחת העובדים הזרים אינם מודעים לזכויותיהם על פי דין או חוששים לעמוד עליהם, עובדה המציבה אותם לא אחת כ"יעד לניצול" מצד מעסיקים פוטנציאליים.

הוראות החוק בעניין העסקה ללא היתר כדין ומתן תנאים הולמים לרבות עריכת ביטוח רפואי, נועדו להבטיח תנאים ראויים לעובדים הזרים מחד ולשמור על אינטרס המדינה במניעת כניסתם של גורמים השוהים בה בניגוד לדין, המביאים לעליה ברמת האבטלה והפחתה ברמת השכר מאידך.

לגבי העסקת עובד זר ללא היתר כדין, נקבע לא אחת כי מדובר בעבירה חמורה, המחייבת ענישה מרתיעה (ע"ע (ארצי) 27/07 מדינת ישראל נ' טסה יבוא ושיווק עץ בע"מ (מיוסיום 17/7/08)).

8. מבחינת היקף העבירה - מדובר בהעסקה שלא כדין של עובדת אחת, שלא במסגרת עסקה או משלח ידה של הנאשמת.

9. מאחר ושתי העבירות נשוא כתב האישום (העסקה שלא כדין ואי עריכת ביטוח רפואי) בוצעו למעשה במסגרת מסכת עובדתית המהווה אירוע אחד מתמשך, בהתאם להוראות סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע מתחם ענישה אחד עבור האירוע כולו. העובדה כי מדובר בשתי עבירות שונות תילקח בחשבון לצורך קביעת מתחם הענישה הראוי.

10. בשים לב לערך החברתי המוגן, נסיבות ביצוע העבירה כמפורט לעיל ומדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים - מתחם הענישה הראוי עבור שתי העבירות נשוא כתב האישום הוא קנס בשיעור שבין 15,000 ₪ ל- 25,000 ₪.

(העז (ת"א) 12-10-6468 מדינת ישראל נ' ליאונל דוד כהן (ניתן ביום 24/5/14); העז (ת"א) 12-01-15327 מדינת ישראל נ' ריק רויטל (ניתן ביום 8/4/14); העז (ת"א) 12-12-21102 מדינת ישראל נ' מילי עשור (ניתן ביום 12/2/15); העז (ת"א) 12-02-23787 מדינת ישראל נ' שאול שי מאור (ניתן ביום 3/7/12)).

11. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה ונוגעות אישית בנאשמת -

א. הנאשמת היא נעדרת עבר פלילי.

ב. מהראיות עולה כי הנאשמת בדקה, לפני שהעסיקה את העובדת הזרה, כי לעובדת יש רישיון עבודה בישראל. מכאן שהנאשמת היתה מודעת לחובתה לבדוק את הסוגיה. כפי שהובהר במסגרת הכרעת הדין ובמסגרת החלטה בבקשה לביטול הרשעה, הבדיקה שנערכה לא היתה מספקת. יחד עם זאת, אין להתעלם מכך שאכן נערכה בדיקה בסוגיה בטרם העסקת העובדת.

ג. הנאשמת הראתה כי האשרה כפי שנכתבה, גרמה להטעיית הציבור ובכלל זאת הנאשמת (כפי שהובהר בתיק 6468-10-12). בהחלטות קודמות קבעתי כי אין בכך כדי לטור את הנאשמת מאחריות פלילית אך הבהרתי כי סוגיה זו תישקל לעניין חומרת העונש.

ד. הנאשמת טענה למצב רפואי לא שפיר, לרבות מחלת הסרטן שבה לקתה ואשר בעקבותיה נזקקה לעזרה.

12. בשים לב לכל אלה, אני סבורה כי נסיבות תיק זה מצדיקות חריגה ממתחם הענישה המפורט לעיל, והעמדת הקנס שיושת על הנאשמת על סך 10,000 ₪ בלבד.

13. סוף דבר, אני גוזרת על נאשמת קנס בסך 10,000 ₪.

הקנס ישולם ב- 5 תשלומים שווים ורצופים, הראשון תוך 30 יום מקבלת גזר הדין.

14. בנוסף תחתום הנאשמת על התחייבות להימנע מביצוע עבירות מסוג העבירות שבגין הורשעה, למשך 3 שנים, שאם לא כן תחוייב בקנס המקסימלי הקבוע בחוק.

15. המזכירות תשלח לצדדים את גזר הדין בדאר.

ניתן היום, כ"ג תשרי תשע"ו, 06 אוקטובר 2015, בהעדר הצדדים.

הדס יהלום, סגנית נשיאה